

နိုင်ငံတော်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့် ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန်၏အခန်းကဏ္ဍ

ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံအား ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရန်နှင့် ဒီမိုကရေစီစနစ် တိုးတက်ထွန်းကားလာစေရန် ဆောင်ရွက်ဖို့ဆိုသည်မှာ လွယ်ကူလှသည့်အလုပ်မဟုတ်ပေ။ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများအား အရှိန်အဟုန်ဖြင့်ဆောင်ရွက်မှသာ ကျွန်တော်တို့သွားလိုသည့် ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်သို့ရောက်ရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု လုပ်ငန်းစဉ်များအား အရှိန်အဟုန်ဖြင့်ဆောင်ရွက်ရာတွင် အစိုးရအဖွဲ့အစည်းများသာမက ပြည်သူ့အားလုံးကိုယ်စီကိုယ်စီ အသိစိတ်ဓာတ်ပြည့်ဝစွာဖြင့် ဝိုင်းဝန်းပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်လှပါသည်။ နိုင်ငံတော် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာစေရန်အတွက် ပြည်တွင်းထုတ်လုပ်မှုနှင့်ဝန်ဆောင်မှုတန်ဖိုး (Gross Domestic Product-GDP) မြင့်မားလာစေရေး ဆောင်ရွက်ရန်လိုအပ်သကဲ့သို့ အခွန်အကောက် ကောက်ခံရရှိငွေ မြင့်မားတိုးတက်လာစေရေး ဆောင်ရွက်ရန်မှာလည်း အရေးကြီးပါသည်။

တိုင်းပြည်၏အခွန်အကောက်ရငွေနှင့် ပြည်တွင်းထုတ်လုပ်မှုနှင့်ဝန်ဆောင်မှုတန်ဖိုး၏ အချိုး (Tax to GDP Ratio) မြင့်မားလာမှသာ အစိုးရတစ်ရပ်အနေဖြင့် ပြည်သူများအတွက် လိုအပ်လျက်ရှိသော အခြေခံအဆောက်အအုံများအပါအဝင် ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများကို လိုအပ်သည့်နေရာများအတွက် အချိန်နှင့်တစ်ပြေးညီ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ အခွန်ရရှိမှုနည်းပါးပါက ဒီမိုကရေစီအစိုးရတစ်ရပ်အနေဖြင့် စစ်မှန်သည့် ဝန်ဆောင်မှုများ ပေးအပ်နိုင်ရန်ခက်ခဲမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အတွက် ၂၀၀၈ ခုနှစ် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၈၉ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ နိုင်ငံသားတိုင်းသည် ဥပဒေအရပေးဆောင်ရမည့် အခွန်အကောက်များကို ပေးဆောင်ရန်တာဝန်ရှိပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ နိုင်ငံတော်မှ ပြဋ္ဌာန်းထားသော ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေ၊ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကို လေးစားလိုက်နာခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လျှောက်လှမ်းနေသည့် ပန်းတိုင်ဖြစ်သော ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သည့် ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတော်ကြီးဆိုသို့ အရောက်လျှောက်လှမ်းနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံတွင် အခွန်အကောက်အမျိုးအစား (၂၂) မျိုးကို ပြည်ထောင်စုအစိုးရက ကောက်ခံလျက်ရှိပါသည်။ ၎င်းတို့အနက် (၆) မျိုးကို ပြည်တွင်းအခွန်များဦးစီးဌာနက တာဝန်ယူကောက်ခံပေးနေကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ဝင်ငွေခွန်၊ ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန်၊ အထူးကုန်စည်ခွန်၊ တံဆိပ်ခေါင်းခွန်၊ အောင်ဘာလေသိန်းဆုခွန်နှင့် ရတနာခွန်တို့ဖြစ်ပါသည်။ ပြည်ထောင်စုအစိုးရက ကောက်ခံရမည့်အခွန်အကောက်စုစုပေါင်းမှာ ၈၆၁၅. ၇၇၇ ဘီလီယံကျော်ရှိပြီး၊ ပြည်တွင်းအခွန်များဦးစီးဌာနက ကောက်ခံရမည့်အခွန်စုစုပေါင်းမှာ ၆၈၃၅. ၃၅၈ ဘီလီယံကျော်ရှိကြောင်း ၂၀၂၀ ပြည့်နှစ် ပြည်ထောင်စု၏အခွန်အကောက် ဥပဒေ(မူကြမ်း) ဇယား (၁) ပါ မူလ လျာထားချက်အရ တွေ့ရှိရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စုအစိုးရက ကောက်ခံရမည့် အခွန်အကောက်စုစုပေါင်း၏ ၈၀% ခန့်ကို ပြည်တွင်းအခွန်များဦးစီးဌာနက ကောက်ခံပေးရမည် ဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရှိရပါသည်။

အဆိုပါ ဥပဒေ (မူကြမ်း) အရ ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန်ကဏ္ဍတွင် ကောက်ခံရမည့် အခွန် ပမာဏမှာ ၂၂၀၁.၉၅၄ ဘီလီယံကျော်ရှိကြောင်း တွေ့ရှိရပြီး ပြည်ထောင်စုအစိုးရက ကောက်ခံ ရမည့် အခွန်အကောက်စုစုပေါင်း၏ ၂၆ % ခန့် ပါဝင်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ နိုင်ငံတော် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုအတွက် လိုအပ်သည့်ဘဏ္ဍာငွေရရှိရေးတွင် ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန်သည် အရေးကြီး သည့် အခန်းကဏ္ဍအဖြစ် ပါဝင်နေပါသည်။

ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန်ဆိုသည်မှာ ကုန်စည်နှင့်ဝန်ဆောင်မှုများသုံးစွဲမှုအတွက် ကုန်စည် ဝယ်ယူသူ (သို့) ဝန်ဆောင်မှုရယူသူ (End User) က ကျခံရသည့်အခွန်အမျိုးအစားဖြစ်ပါသည်။ ကုန်စည်ရောင်းချသူ (သို့) ဝန်ဆောင်မှုဆောင်ရွက်ပေးသူက မိမိ၏ရောင်းရငွေ (သို့) ဝန်ဆောင်မှု ရငွေနှင့်အတူ စားသုံးသူများထံမှ တစ်ပါတည်းကောက်ခံပြီး နိုင်ငံတော်သို့ ပေးသွင်းရသည့် သွယ်ဝိုက်ခွန် (Indirect Tax) အမျိုးအစားဖြစ်သည်။ ဥပမာ စားသောက်ဆိုင် တစ်ဆိုင်၌ ပြေစာ ပေါ်တွင် အခွန်အမှတ်တံဆိပ်ကပ်ပြီး ငွေတောင်းခံသည့်အခါ ပေးဆောင်လိုက်ရသည့် အခွန်နှင့် တယ်လီဖုန်း Hand Set များ ဝယ်ယူရာ၌ Hand Set ဘူးခွံပေါ်တွင် အခွန်အမှတ်တံဆိပ်ကပ်ပြီး ပေးဆောင်လိုက်ရသည့်အခွန်တို့သည် ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန်အမျိုးအစားများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် စားသောက်ဆိုင်တွင် စားသုံးပြီး ကျသင့်ငွေပေးချေရာတွင် စားသုံးသူအား ပြေစာ မယူပါက ကျသင့်ငွေသက်သာမည်ဟု ပြောဆိုသည့်လုပ်ငန်းရှင်များ၊ ပြေစာထုတ်မပေးသည့် လုပ်ငန်းရှင်များ၊ ပြေစာထုတ်ပေးသော်လည်း အခွန်အမှတ်တံဆိပ် ပြည့်ဝစွာကပ်နှိပ်ပေးခြင်း မရှိသည့် လုပ်ငန်းရှင်များ၊ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ရန် သဘောတူသည့် စားသုံးသူများအနေဖြင့် ၎င်းတို့ ကိုယ်တိုင် အခွန်တိမ်းရှောင်သူများ၊ အခွန်တိမ်းရှောင်ခြင်းကို အားပေးသူများ ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်နေ သည်ကို သတိပြု ရှောင်ရှားသင့်ကြပေသည်။

လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုအဆင့်တစ်ခုချင်းစီတိုင်း၏ ရောင်းရငွေ / ရငွေ (Turnover) ပေါ်မှာကောက်ခံခြင်းဖြစ်သော်လည်း လုပ်ငန်းရှင်များအနေဖြင့် ပြည်ပမှကုန်စည်တင်သွင်းစဉ်၊ ကုန်စည်ဝယ်ယူစဉ် ၊ ဝန်ဆောင်မှုရယူစဉ်က မိမိပေးဆောင်ခဲ့ရသည့် ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန်ကို စားသုံးသူများပေးဆောင်ခဲ့သည့် ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန်မှ စည်းမျဉ်းများနှင့်အညီ အခွန်ခန့်ခွဲခွင့် ရှိကြောင်းကိုလည်း လေ့လာသိရှိရပါသည်။ ယခင်က တင်သွင်းလာသည့် ပုံသေပိုင်ပစ္စည်းများ အတွက် ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန်ခန့်ခွဲခွင့် မရရှိခဲ့သော်လည်း စီမံကိန်း၊ ဘဏ္ဍာရေးနှင့် စက်မှုဝန်ကြီး ဌာန၏ ၁၅-၅-၂၀၂၀ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် (၅၆ / ၂၀၂၀) ဖြင့် လုပ်ငန်း၏ ပုံသေပိုင် ပစ္စည်းအတွက် ပေးဆောင်ခဲ့ရသော ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန်များကို ၂၀၁၉-၂၀၂၀ ဘဏ္ဍာရေး နှစ်မှစ၍ ခန့်ခွဲခွင့်များပေးခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကောက်ခံလျက် ရှိသည့် ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန်သည် အခြားနိုင်ငံများတွင် ကျင့်သုံးသည့် ကုန်စည်နှင့်ဝန်ဆောင်မှု အခွန် (Goods & Services Tax)နှင့် ထပ်တိုးတန်ဖိုးဖြည့်အခွန် (Value Added Tax) တို့နှင့် ပုံစံဆင်ဆင် တူညီကြောင်းတွေ့ရှိရပါသည်။

ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန်သည် အခွန်အခြေ (Tax Base) ပိုမို ကျယ်ပြန့်သဖြင့် စားသုံးသူ အားလုံး ပါဝင်ပေးဆောင်ရသည့် အခွန်စနစ် (All Inclusive Tax System) တစ်ရပ်လည်း ဖြစ်ပါ သည်။ ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန်ဥပဒေကို ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပြီး နိုင်ငံပိုင်၊ သမဝါယမနှင့် ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍ(၃) ရပ်လုံးအပေါ်တွင် အကျိုးသက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန်သည် ပြည်တွင်း၌ ကုန်စည်ထုတ်လုပ်ရောင်းချခြင်း၊ ကုန်စည်တင်သွင်းခြင်း၊ ကုန်သွယ်မှုဆောင်ရွက် ခြင်းနှင့် ဝန်ဆောင်မှုဆောင်ရွက်ခြင်း စသည့်လုပ်ငန်းများအပေါ်တွင် ကောက်ခံပါသည်။

ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီး၏ သွယ်ဝိုက်ခွန်ဥပဒေများတွင် ကျန်းမာရေးဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်း၊ ပညာရေးဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်း၊ ဘဏ်လုပ်ငန်းဆိုင်ရာဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်း စသည့် ဝန်ဆောင်မှု လုပ်ငန်းများကိုသာ အခွန်မကျသင့်သည့်ဝန်ဆောင်မှုများအဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး ကျန်ဝန်ဆောင်မှု လုပ်ငန်းများအပေါ် အခွန်ကောက်ခံသည့်ပုံစံမျိုးဖြင့် ဆောင်ရွက်ကြသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန်ဥပဒေကိုပြဋ္ဌာန်းစဉ်က ခရီးသည်ပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်း၊ ဖျော်ဖြေမှုလုပ်ငန်း၊ ကုန်စည်ဝယ်ယူရောင်းချသည့် ကုန်သွယ်မှုလုပ်ငန်း၊ ဟိုတယ် / တည်ခိုးခန်းလုပ်ငန်းနှင့် စားသောက်ဖွယ် ရောင်းချရေးလုပ်ငန်း စသည့်လုပ်ငန်းများအပေါ် ၅% မှ ၁၂၀% အထိ ကုန်သွယ် လုပ်ငန်းခွန် ကျသင့်စေခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။ ပြည်တွင်းအခွန်များဦးစီးဌာနအနေဖြင့် ၂၀၁၂ ခုနှစ်မှစ၍ နိုင်ငံတကာအခွန်ဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်သူများ၏ အကြံပြုချက်များကိုရယူ၍ အခွန် ဆိုင်ရာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ဝန်ဆောင်မှု (၁၄) မျိုးအား အခွန် ကျသင့် သည့်ဝန်ဆောင်မှု အဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန် ၅% ကောက်ခံခဲ့ပါသည်။ ထို့ပြင် ၂၀၁၄ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စု၏ အခွန်အကောက်ဥပဒေတွင် အခွန်မကျသင့်သည့် ဝန်ဆောင်မှု လုပ်ငန်းများမှအပ ကျန်ဝန်ဆောင်မှု လုပ်ငန်းများအပေါ် ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန် ကျသင့်စေရန် ပြောင်းလဲပြင်ဆင် ပြဋ္ဌာန်းနိုင်ခဲ့ကြောင်းသိရှိရပါသည်။

နိုင်ငံတော်၏ဝင်ငွေတည်ငြိမ်မှုဖြစ်စေရန်အတွက် အခွန်မူဝါဒကို ပြောင်းလဲချမှတ်ရန်လိုအပ် ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အခွန်ဥပဒေများအား ခေတ်နှင့်လျော်ညီစေရန် ပြင်ဆင်ခြင်း/ အသစ် ပြဋ္ဌာန်း ခြင်းများ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိရာ ၂၀၁၄ ခုနှစ်မှစတင်၍ ပြည်ထောင်စု ၏အခွန်အကောက်ဥပဒေကို နှစ်စဉ်ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ထို့ပြင် ၂၀၁၉ ခုနှစ်တွင် အခွန်ဆိုင်ရာစီမံအုပ်ချုပ်မှု ဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပြီး ဝင်ငွေခွန်ဥပဒေအား ပြင်ဆင်ပြဋ္ဌာန်းနိုင်ရန် ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့် ထပ်တိုး တန်ဖိုးဖြည့်အခွန် (Value Added Tax) မူဝါဒ ရေးဆွဲပြုစုခြင်းများ ဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း လေ့လာသိရှိရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံတွင် ကောက်ခံလျက်ရှိသည့် ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန်နှုန်းထားများအား ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးတွင် ကောက်ခံလျက်ရှိသော သွယ်ဝိုက်ခွန်နှုန်းထားများနှင့် နှိုင်းယှဉ် ကြည့်ပါက အလွန်နည်းပါးနေသည်ကို တွေ့ရှိရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဖွံ့ဖြိုးပြီးနိုင်ငံများဖြစ်သော ဗြိတိန် နိုင်ငံတွင် ၂၀%၊ အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် ၁၀%၊ ပြင်သစ်နိုင်ငံတွင် ၂၀%၊ ဂျာမနီနိုင်ငံတွင် ၁၆%၊

နော်ဝေနိုင်ငံတွင် ၂၅ %၊ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံတွင် ၇ %၊ အိုင်ယာလန်နိုင်ငံတွင် ၂၃ %၊ ဩစတြေးလျနိုင်ငံတွင် ၁၀ %၊ အိုင်စလန်နိုင်ငံတွင် ၂၄ %၊ ဆွီဒင်နိုင်ငံတွင် ၂၅ %၊ နယ်သာလန်နိုင်ငံတွင် ၂၁ %၊ တရုတ်နိုင်ငံတွင် ၁၃%၊ ဂျပန်နိုင်ငံတွင် ၁၀%၊ ကိုးရီးယားနိုင်ငံတွင် ၁၀% ဖြင့် အသီးသီး ကောက်ခံလျက်ရှိပါသည်။ အာဆီယံနိုင်ငံများဖြစ်သော ကမ္ဘောဒီးယား၊ အင်ဒိုနီးရှားနှင့် လာအိုနိုင်ငံတို့တွင် ၁၀ % ၊ မလေးရှားနိုင်ငံတွင် ၆ %၊ စင်ကာပူနိုင်ငံတွင် ၇% ၊ ထိုင်းနိုင်ငံတွင် ၇% ၊ ဗီယက်နမ်နိုင်ငံတွင် ၁၀%၊ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံတွင် ၁၂% အသီးသီး ကောက်ခံလျက်ရှိပါသည်။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီး၏ သွယ်ဝိုက်ခွန်ကောက်ခံမှုနှုန်းသည် ပျမ်းမျှအားဖြင့် ၁၅.၅% ရှိပြီး မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပျမ်းမျှအားဖြင့် ၅%သာကောက်ခံလျက်ရှိသောကြောင့် ကမ္ဘာ့သွယ်ဝိုက်ခွန်နှုန်းထား၏ သုံးပုံတစ်ပုံခန့်သာ ရှိကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံ၏ ကုန်သွယ်ခွန်ကောက်ခံမှုနှုန်းထားသည် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများတွင်သာမက အာဆီယံနိုင်ငံများတွင်ပင် အနည်းဆုံးဖြစ်နေသည်ကို လေ့လာသိရှိရပါသည်။

နိုင်ငံတော်အနေဖြင့် ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန်နှုန်းထားများ လျှော့ချကောက်ခံလျက်ရှိသည့်အပြင် ကင်းလွတ်ခွင့်၊ သက်သာခွင့်များကိုလည်း ပြည်ထောင်စု၏အခွန်အကောက်ဥပဒေတွင် ထည့်သွင်းပြဋ္ဌာန်းကာ ကုန်စည် (၄၂) မျိုးနှင့် ဝန်ဆောင်မှု (၃၂) မျိုးအား ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုထားပါသည်။ ထို့ပြင် နှစ်တစ်နှစ်အတွင်း ရောင်းရငွေ / ရငွေကျပ်သိန်း (၅၀၀) အထိ ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန် စည်းကြပ်ခြင်းမရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးတွင် ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံကဲ့သို့ ကင်းလွတ်ခွင့်များစွာ ခွင့်ပြုထားခြင်းများမရှိကြောင်းကိုလည်း လေ့လာသိရှိရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံ၏ Tax To GDP Ratio သည် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများနှင့်နှိုင်းယှဉ်ပါက အလွန်နိမ့်ကျလျက်ရှိပါသည်။ ကမ္ဘာ့ဘဏ်၏ ၂၀၁၈ ခုနှစ်အတွက် ကိန်းဂဏန်း အချက်အလက်များအရ ဖွံ့ဖြိုးပြီး နိုင်ငံများ၏ Tax To GDP Ratio သည် ဗြိတိန်နိုင်ငံတွင် ၂၅.၅ %၊ အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် ၉.၆%၊ ပြင်သစ်နိုင်ငံတွင် ၂၄.၂%၊ ဂျာမနီနိုင်ငံတွင် ၁၁.၅%၊ နော်ဝေနိုင်ငံတွင် ၂၃.၉%၊ ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံတွင် ၁၀.၁%၊ အိုင်ယာလန်နိုင်ငံတွင် ၁၈.၃%၊ ဩစတြေးလျနိုင်ငံတွင် ၂၃%၊ အိုင်စလန် နိုင်ငံတွင် ၂၃.၄%၊ ဆွီဒင်နိုင်ငံတွင် ၂၇.၉%၊ နယ်သာလန်နိုင်ငံတွင် ၂၃%၊ တရုတ်နိုင်ငံတွင် ၉.၄%၊ ဂျပန်နိုင်ငံတွင် ၁၁.၉%၊ ကိုးရီးယားနိုင်ငံတွင် ၁၅.၆% အသီးသီး ရှိပါသည်။ Tax To GDP Ratio သည် အာဆီယံနိုင်ငံများဖြစ်သော ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံတွင် ၁၇.၁%၊ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတွင် ၁၀.၂% ၊ မလေးရှားနိုင်ငံတွင် ၁၂ %၊ စင်ကာပူနိုင်ငံတွင် ၁၃.၁%၊ ထိုင်း နိုင်ငံတွင် ၁၄.၉%၊ ဗီယက်နမ် နိုင်ငံတွင် ၁၀%၊ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံတွင် ၁၄% ၊ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ၇.၁ % အသီးသီးရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ Tax To GDP Ratio သည် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများတွင်သာမက အာဆီယံနိုင်ငံများတွင်ပင် အနိမ့်ဆုံးအခြေအနေဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

အခွန်တိုးတက်ကောက်ခံရရှိရေး ဆောင်ရွက်ရာတွင် အခွန်အခြေ (Tax Base) ချဲ့ထွင်ခြင်းနည်းလမ်းဖြင့် ဆောင်ရွက်နေကြသော်လည်း ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများတွင် ကောက်ခံနေသော အခွန်နှုန်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါက လွန်စွာနည်းပါးနေခြင်း၊ ကင်းလွတ်ခွင့်/ သက်သာခွင့်များစွာ ပေးထားခြင်းကြောင့် နိုင်ငံတော်တွင် ကျင့်သုံးနေသည့် အခွန်စနစ်သည် မျှော်မှန်းသလောက် ထိရောက်မှု ရှိမည်မဟုတ်ပေ။ ထို့ပြင် နိုင်ငံတော်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် အသုံးပြုရန် လိုအပ်သည့် ဘဏ္ဍာငွေရရှိရေးကို လျော့နည်းစေပြီး Tax To GDP Ratio နိမ့်ပါးမှုကို ဖြစ်စေသည့် အကြောင်းရင်းတစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။

နိုင်ငံတော်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုအတွက် လိုအပ်သည့် ဘဏ္ဍာငွေများရရှိရေးတွင် ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းခွန်သည် အရေးကြီးသည့် အခန်းကဏ္ဍမှပါဝင်လျက်ရှိပြီး နိုင်ငံ၏ အခွန်ကောက်ခံရရှိမှုတွင် ဒုတိယ ပမာဏအကြီးမားဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ အာဆီယံနိုင်ငံများနည်းတူ နှုန်းထားများပြင်ဆင်ခြင်း၊ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးတွင် ကျင့်သုံးလျက်ရှိသည့် ထပ်တိုးတန်ဖိုးဖြည့် အခွန်စနစ်သို့ ကူးပြောင်းနိုင်ရေးအတွက် မူဝါဒများပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်သည်သာမက တစ်ဖက်တွင်လည်း အခွန်တိမ်းရှောင်မှုမဖြစ်ပေါ်စေရေး၊ နိုင်ငံ့ဘဏ္ဍာ တိုးတက်ရရှိရေးတို့အတွက် အစိုးရနှင့်ပြည်သူ ဟန်ချက်ညီစွာ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ကျွန်တော်တို့သွားလိုသည့် ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ဖြစ်သော ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သည့် ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတော်ကြီးဆီသို့ အတူ လျှောက်လှမ်းကြပါစို့ဟု နှိုးဆော်တိုက်တွန်းလိုက်ရပေသည်။

သိန်းဇော် (သုံးဆယ်)

Sources – [https// merchantmachine.co.uk](https://merchantmachine.co.uk)
[https// data.worldbank.org](https:// data.worldbank.org)
Citizen’s Budget Myanmar (2018 – 2019)